

Uniper Benelux N.V., Postbus 8642, 3009 AP Rotterdam

Minister van Economische Zaken & Klimaat
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG

Uniper Benelux N.V.
Capelseweg 400
3068 AX Rotterdam
www.benelux.uniper.energy

Andre Bosman
Managing Director

Kamer van Koophandel
27028140 Rotterdam

Zienswijze op concept Inframarginale elektriciteitsheffing

Rotterdam, 15 februari 2023

Uniper Benelux N.V. (**Uniper**) heeft kennis genomen van het concept wetsvoorstel inframarginale elektriciteitsheffing (Wetsvoorstel). Aangezien Uniper (onder meer) een kolencentrale heeft op de Maasvlakte worden wij geraakt door deze heffing. We hebben ten aanzien van het concept nog een aantal opmerkingen en vragen ter verduidelijking, in aanvulling op de zienswijze zoals ingediend door Energie Nederland.

De Verordening ((EU) 2022/1854) heeft als doel om binnen de Europese Unie de hoge energieprijzen aan te pakken. De landen vertalen de Verordening naar nationaal beleid. Dit heeft echter geleid tot verschillen in de toepassing van de Verordening binnen de EU. Zo is de keuze van de price cap op €130,- lager dan in andere landen en is de toevoeging van steenkool en biomassa optioneel. Nederland heeft ervoor gekozen om steenkool wel toe te voegen. De energiemarkt binnen de Europese Unie is sterk met elkaar verweven. We wilden immers een Europese energiemarkt. Door aan de lidstaten dergelijke keuzes te laten ten aanzien van het verstrengen van de Verordening, ontstaat een ongelijk speelveld. Wat ons betreft is de aanscherping van de Verordening zoals thans in Nederland voorligt in dit Wetsvoorstel, derhalve discriminatoir. Daarnaast is de gemaakte aanscherping voor steenkolen dusdanig verstrekkend dat ook binnen de Nederlandse energiemarkt een ongelijke positie wordt gecreëerd ten opzichte van andere opwekmogelijkheden. Wij zijn hierover zeer bezorgd. Kunt u aangeven hoe u dit gaat corrigeren?

De mogelijkheid om kolen te belasten is volgens de Verordening wel aan voorwaarden verbonden. Zo stelt artikel 8 lid 2 d dat er geen sprake mag zijn van een verstoring van de merit order. Zoals wij hiervoor al aangaven, kan deze voorwaarde niet worden vervuld omdat bij hoge prijzen gascentrales binnen

Nederland of kolencentrales in Duitsland kunnen draaien i.p.v. onze Nederlandse kolencentrale. Dat helpt noch voor de betaalbaarheid noch voor het klimaat. Ook in artikel 8 lid b en c Wetsvoorstel staan verbodsbepalingen. Hoe verhoudt artikel 8 van de Verordening zich dan nu tot het invoeren van een price cap op kolen zoals opgenomen in het Wetsvoorstel?

Artikel 5 eerste lid Wetsvoorstel geeft aan: “De grondslag voor de inframarginale elektriciteitsheffing is de som van de belastbare marktinkomsten van de heffingsplichtige uit de elektriciteitsproductie in de kalendermaanden in het heffingstijdvak, zoals die blijkt uit het marktinkomstenverslag als bedoeld in artikel 12 van dit wetsvoorstel.” Is het mogelijk om een grondslag van een belasting te verwijzen naar een verslag?

Artikel 7.7 Wetsvoorstel geeft aan dat: “7. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van bepalen van de hoogte van de marktinkomsten.” Is hier geen sprake van een “open einde” regeling? Aan welke regels wordt gedacht? Hoever van tevoren worden deze additionele regels bekend gesteld? Er ontstaat nu rechtsonzekerheid ten aanzien van het fundament van de maatregel zelf. Voor bedrijven is het nu volstrekt onduidelijk hoe daadwerkelijk de hoogte van de marktinkomsten is bepaald. Graag verdere toelichting.

In het Wetsvoorstel wordt er verschillende keren gerefereerd naar de Nederlandse elektriciteitsmarkten. Kunt u aangeven welke dat specifiek voor Nederland zijn en hoe deze specifiek voor Nederland gedefinieerd zijn? Artikel 2 onder 9 Wetsvoorstel geeft namelijk geen geografische beperkingen aan de verschillende markten.

Artikel 9 en specifiek lid 1 Wetsvoorstel is onduidelijk en wij verzoeken u duidelijkere bewoordingen te kiezen. Kan het zijn dat een producent die deel uit maakt van een groep waarbij de productie wordt verkocht aan een (buitenlandse) groepsentiteit er sprake kan zijn van meerdere leden van artikel 9 zodat er grote administratieve lasten gepaard gaan met deze bepaling? Graag zien wij nadere toelichting hoe wordt e.e.a. wordt toegepast wanneer er sprake is van handelen binnen een groepsmaatschappij, mogelijk over de landsgrenzen.

Hoe wordt de som van de in art 10 Wetsvoorstel beschreven hoeveelheid elektriciteit vastgesteld? Een voorbeeld met fictieve getallen: wij hebben vooruit stroom verkocht met een totaal van 100. Onze productie-eenheid is door omstandigheden niet in staat om te leveren of wij kopen zelf goedkoper in op de spot markt voor een hoeveelheid van 80. Daarnaast produceren we toch nog een volume van 20. Wat is dan maatgevend voor SHV in de berekening?

Hoe wordt de price cap berekend als de werkelijke productie in een maand 0 (nul) is?

Het is ons uit de ontwerp tekst niet duidelijk of de inframarginale heffing in mindering mag worden gebracht op de belastbare winst, en daarmee een

vermindering op de Vennootschapsbelasting (Vpb). Wij nemen aan van wel om het totaal winstbegrip recht aan te doen.

Als er maanden met winsten en maanden met verliezen zijn bijvoorbeeld omdat er stroom moet worden ingekocht bij onvoorziene onbeschikbaarheid dan is het ook vanuit een totaal winstbegrip logisch dat deze maanden kunnen worden gesaldeerd. Dit zou moeten worden opgenomen in het wetsvoorstel.

Onduidelijk is wanneer de aangifte Vpb over 2022 kan worden ingediend indien er nog geen definitieve wetgeving is over de inframarginale heffing op 1 juni 2023 wanneer de Vpb aangifte moet worden gedaan. Onduidelijk is verder hoe de aangifte Vpb 2022 en 2023 kunnen worden gedaan als de inframarginale heffing aangifte pas op 30 juni 2024 wordt gedaan en daarmee pas de definitieve cijfers bekend zijn.

Als in de inframarginale heffing ook opbrengsten vanuit een (buitenlandse) groepsmaatschappij door de heffingsplichtige moet worden betaald hoe verhoudt zich dat tot de transfer pricing regels zoals die gelden? Er wordt dan feitelijk betaald voor winsten die door anderen (in het buitenland) gemaakt zijn.

Ook dient te worden meegenomen dat er heffingsrente, die wordt opgetrokken tot 10,5% per jaar, moet worden betaald. Het is zeer onwenselijk, dat partijen door toedoen van deze tijdelijke inframarginale elektriciteitsheffing worden geconfronteerd met deze heffingsrente terwijl zij hier geen invloed op hebben kunnen hebben omdat er nog geen wetgeving is. Hier zou een vrijstelling voor moeten worden opgenomen.

In artikel 11 Wetsvoorstel staat de berekening van het vrijgestelde bedrag. We zien dat de cap voor productie met kolen gelijk staat aan de cap voor de productie met overige productiemiddelen, namelijk €130,-. De vaste kosten bij een kolencentrale liggen hoger dan bij de overige productiemiddelen. Daarmee ontstaat er een ongelijk speelveld vanwege overheidsingrijpen. Daarnaast is de €40,- vrijstelling te laag om investeringen en operationele kosten te dekken. Hoe verhoudt de vrijstelling zich tot de mogelijkheid investeringen terug te verdienen tot 2030 als het verbod op gebruik van kolen voor opwekking elektriciteit in gaat? We merken hierbij graag op dat uit de Memorie van Toelichting bij de wet verbod op gebruik kolen uitdrukkelijk aangeeft dat de periode tot 2030 een overgangperiode is om (een gedeelte van) de investering terug te verdienen en eventuele andere activiteiten te ontplooiën. Wij voegen er aan toe dat de Wet verbod op kolen om die reden geen financiële vergoeding bevat. Wat wij daar in principale ook van vinden, feit is dat met dit Wetsvoorstel ernstig inbreuk wordt gemaakt op die redenering. Het kan niet beiden waar zijn: geen vergoeding voor het verbod op kolen per 2030 want een vergoeding in natura met de overgangstermijn tot 2030 en het afkomen van winsten zoals neergelegd in het Wetsvoorstel.

In artikel 13 Wetsvoorstel wordt er aangegeven dat er een administratieplicht is. In lid 5 van dit artikel wordt aangegeven dat er “bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over de wijze van inrichting van de boekhouding”. Wanneer

is duidelijk welke zaken verplicht zijn om te administreren? Met terugwerkende kracht andere eisen stellen aan de administratie is namelijk voor een onderneming niet uitvoerbaar.

Waarom is de bewaartermijn 10 jaar? Op basis waarvan is die keuze gemaakt? Waarom niet gelijkgetrokken met de reguliere bewaartermijn van 7 jaar? Zijn de bewaartermijnen ook van toepassing op buitenlandse entiteiten voor zover zijn überhaupt relevant zijn voor dit Wetsvoorstel, zie onze eerdere opmerkingen op dit punt?

In artikel 15 Wetsvoorstel wordt er gesproken over het feit dat een marktinkomstenverslag niet voldoet. Wie bepaalt of een marktinkomstenverslag voldoet of niet? Op basis van welke criteria gebeurt dat? Is het mogelijk om een verslag aan te passen na afkeuring of moet er een nieuw verslag gemaakt worden. Hoe anders is dat nieuwe verslag dan en waar moet dat aan voldoen? Graag meer aandacht voor rechtszekerheid en uitvoerbaarheid.

Hoe wordt bepaald of een accountantsverklaring nodig is bij een marktinkomstenverslag en zijn deze kosten aftrekbaar of worden deze vergoed? Kan het zijn dat er een accountantsverklaring nodig is terwijl er een nihil aangifte wordt ingediend?

In het concept worden veel verschillende termen gebruikt zoals heffingsplichtige, aangifteplichtige, groep, groepshoofd, verbonden groepsmaatschappij, onderneming, ondernemingsvereniging, maatschappij die deel uit maakt van de fiscale eenheid voor de VPB en producent. Daarbij wordt er vaak doorverwezen naar andere (wets)artikelen. Kunt u definities opnemen in de wetgeving zelf en aangeven hoe de verschillende onderdelen zich tot elkaar verhouden? En daarbij ook aangeven welke rechten, verantwoordelijkheden en verplichtingen precies aan ieder van deze entiteiten zijn toebedeeld met inachtnaam van de verschillende uitvoeringsinstanties?

Zijn alle procedures anoniem als ze onder de Rijksbelasting vallen? Vallen ze onder de wetsbescherming van de Rijksbelasting of ook onder andere wetsbescherming? Kunnen er individueel meerdere boetes worden opgelegd door verschillende instanties (NEA en Belastingdienst)? Hoe wordt ne bis in idem geborgd? Zijn buitenlandse groepsmaatschappijen ook hoofdelijk aansprakelijk? Bij het uitwisselen van gegevens tussen NEA en de Belastingdienst, kan de belastingplichtige gegevens inzien die worden uitgewisseld?

Artikel 17 Wetsvoorstel spreekt over “in geval van overtreding”. Wat voor soort overtreding hebben we het over? Als er veel via ministeriele regeling nog achteraf aangepast kan worden, hoe constateert men dan een mogelijke overtreding?

Vriendelijk verzoekt Uniper u de vragen te beantwoorden en te gebruiken voor verbetering van het verdere wetgevingsproces. Wij zien uit naar de toelichting op onze punten.

Hoogachtend,

Andre Bosman

Managing Director Uniper Benelux